

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Бургас, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора И. А. К.
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Наказателно дело за възобновяване № 20242000600044 по описа за 2024 година

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по искане на осъдено лице за престъпление от общ характер за възобновяване на наказателно дело.

С подаденото искане за възобновяване на наказателно дело, на основание чл.422, ал.1, т.5, вр. с чл.348, ал.1, т.1 - т.3 от НПК, защитникът на осъденото лице Н. С. А. – адв. А. Т. от САК твърди, че решението по ВНОХД№787//23г. по описа на ОС- Бургас, с което е потвърдена присъдата по НОХД№187/23г. на РС – Несебър е постановено в нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, при съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 от НПК, а наложеното наказание е явно несправедливо по смисъла на чл.348, ал.1, т.3 от НПК. Твърди се, че не са събрани доказателства, които по безспорен начин да установяват употребата на алкохол от подсъдимия по време на управление на МПС, нарушение на чл.13, ал.1, чл.14, ал.1 от НПК, поради което присъдата почива на предположение. Твърди се и ограничаване правото на защита на осъденото лице, поради грубо нарушение на разпоредбата на чл.281, ал.1, т.3 от НПК по отношение на св. С. и неправилно заличаване на св. С.. Навежда довод и за

ограничаване правото на защита поради неявяване на упълномощения защитник адв. Т. и служебния адв. Нуретин по уважителни причини и въпреки искането на подсъдимия да бъде защитаван от тях, съдът му назначил нов служебен защитник, като му предоставил един астрономически час за запознаване с материалите по делото, които са в голям обем. Твърди се допуснато съществено процесуално нарушение и от въззивния съд, който също не е допуснал до разпит посочените двама свидетели, въпреки изричното искане на защитата на подсъдимия. На последно място се прави оплакване и за явна несправедливост на наложеното наказание, което се явява несъразмерно тежко и несъответно на целите на чл.36 от НК. Претендира се възобновяване на ВНОХД№787/23г. на БОС, отмяна на въззивното решение, респективно отмяна на присъдата по НОХД№187/23г. на РС - Несебър, признаване на осъдения А. за невинен и оправдаване по повдигнатото обвинение. Алтернативно се претендира възобновяване на ВНОХД№787/23г. и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Прави се и искане за спиране изпълнението на въззивното решение, по което съдът се е произнесъл с определение от 21.02.2024г., с което е оставил същото без уважение.

Защитникът на осъденото лице – адв. Т. е депозирала писмено становище преди съдебното заседание, с което заявява, че не възразява делото да се гледа в нейно отсъствие по здравословни причини, поддържа депозираното искане за възобновяване на наказателното дело, като излага аргументи в подкрепа на наведените доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание осъденото лице и неговият защитник адв. Т. не се явяват, редовно призовани, като осъденият изрично е декларирал съгласие да не бъде конвоиран от затвора в Кремиковци до Апелативен съд – Бургас за явяване в съдебно заседание.

Представителят на Апелативна прокуратура - Бургас дава становище, че искането е процесуално допустимо, тъй като е направено от упълномощен за това представител на осъденото лице Н. С. А. в срока по чл. 421, ал. 3 от НПК по отношение съдебен акт, който не може да бъде проверен по касационен ред и е влязъл в сила на 08.12.2023 г., но по съществото си направеното искане е неоснователно, поради което моли съда да го остави без

уважение. Навежда довод, че твърденията на осъденото лице за наличие на основания за възобновяване на наказателното производство поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 - т. 3 от НПК, са изцяло неоснователни. Сочи, че съгласно разпоредбите на закона и съдебната практика, контролът на настоящата инстанция по реда на възобновяване на наказателното производство обхваща въззивния съдебен акт, т.е. предмет на проверка по настоящето дело е дейността на въззивния съд - Окръжен съд – Бургас, който с Решение № 310/08.12.2023 г. по ВНОХД № 787/2023 г. е потвърдил Присъда № 24/01.06.2023 г. по НОХД № 187/2023 г. на РС - Несебър. Твърди, че на първо място доводите за липса на доказателства, които да обосноват извод за това, че осъденото лице А. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1.2 промила, са напълно неоснователни, но и недопустими в настоящето производство. Сочи, че несъгласието с приетите от съдилищата фактически констатации по отношение на деянието по чл. 343б, ал. 1 от НК, е свързано с обосноваването на съдебния акт и не е самостоятелно касационно основание, включено в разпоредбата на чл. 348 от НПК. Навежда довод, че на касационен контрол подлежи процесуалната дейност на органите на досъдебното производство и съдилищата, свързана със спазване на правилата относно събирането, проверката и оценката на доказателствените източници, гарантиращи правилното формиране на вътрешното убеждение на предходните инстанции. Предвид липсата на посочените основания, моли съда да остави без уважение искането на осъденото лице Н. С. А. за възобновяване на наказателното производство по делото.

Осъденото лице не се явява и не изразява становище. Неговият упълномощен защитник депозира писмено становище в подкрепа на направеното искане.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите в искането на осъдения А., съобрази устно изразеното в съдебно заседание становище на представителя на апелативна прокуратура и провери материалите по делото, установи следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй

като е направено от осъдено лице за престъпление от общ характер и в изискуемия от чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок, поради липсата на законова възможност за касационно обжалване и има за предмет на претендираната проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл.419, ал.1 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК - присъда, непроверена по касационен ред по жалба на подсъдимия, в чийто интерес се претендира отмяната.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на наказателното дело е неоснователно.

С присъда № 24/01.06.2023 г. постановена по НОХД№ 187/2023 г. Несебърският районен съд е признал подсъдимия Н. С. А. за виновен в извършване на престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, поради което на осн. чл.343б, ал.1 от НК и чл. 54 от НК го осъдил на една година и седем месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален строг режим на осн. чл.57, ал.1, т.2, б.“в“ от ЗИНЗС и глоба в размер на 500 лв. Със същата присъда ПРС е лишил на осн. чл.343г от НК подс.А. от право да управлява МПС за срок от две години, като на осн. чл.59, ал.4 от НК е приспаднал времето, през което подсъдимият е бил лишен по административен ред от това право считано от 26.06.2016 г. Със същата присъда съдът е постановил на осн. чл.68, ал.1 от НК подсъдимият да изтърпи при първоначален строг режим и наказанието лишаване от свобода за срок от шест месеца, наложено със споразумение от 18.12.2013г. по НОХД№21689/2013г. по описа на РС – София.

По повод въззивна жалба на защитата на подсъдимия е образувано ВНОХД№187/23г. по описа на Бургаския окръжен съд, който с Решение № 310/08.12.2023г. постановено по ВНОХД№ 787/2023г. е потвърдил присъдата на Районен съд – Несебър.

Основните възражения в искането са свързани с наличието на касационното основание на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, като се твърди, че в хода на наказателното производство и при постановяване на съдебните актове са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изложените в тази насока доводи за липса на мотиви към съдебните актове, са изцяло неоснователни.

Районният съд е изяснил обективната истина по делото, като е установил в пълнота фактите по делото. Преценил е поотделно и в тяхната

съвкупност всички доказателства по делото. Съдебното следствие е проведено при спазване принципите за обективно, всестранно и пълно изследване на доказателствения материал, необходимо за правилното решаване на делото и формиране на вътрешното убеждение въз основа на обективно и всестранно установени в пълнота факти по делото. Съдът е извършил задълбочен анализ на доказателствената съвкупност. На базата на задълбочената преценка на събраните по делото доказателства са изяснени правилно фактите по делото. Въз основа на прецизен анализ на доказателствената съвкупност съдът е направил обоснован и законосъобразен извод, че подс.А. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.343б, ал.1 от НК.

Както първоинстанционният така и въззивният съд е обсъдил подробно, задълбочено и изчерпателно всички доказателства по делото, анализирал е цялостно доказателствената съвкупност и се е произнесъл аргументирано по всички направени възражения. И двете инстанции изрично са посочили, кои доказателства кредитират като достоверни и защо и кои не. При извършване на оценъчната си дейност, съдилищата са мотивирали становището си изключително обстойно, съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК и чл. 339 от НПК, като мотивите са максимално изчерпателни, конкретни и съобразени с процесуалните изисквания за тяхната законосъобразност. Нито едно от доказателствените средства не е игнорирано, не е тълкувано превратно и в тази насока липсват конкретни възражения от страна на осъденото лице, които да бъдат предмет на обсъждане от настоящата инстанция. Аргументите за наличие на времеви период от 16 минути между времето, през което е извършена проверката с дрегер и времето на извършеното тестване, отразено в писмените доказателства по делото, както и доводите за това, че на подсъдимия не е дадена възможност да даде кръвна проба за химически анализ, са получили ясен, подробен и безпротиворечив отговор в мотивите на проверяваното решение. Правилно въззивният съд е приел, че първият аргумент не дава възможност да се установи, какво всъщност има предвид осъденото лице и по какъв начин това твърдение би могло да събуди съмнение в авторството на деянието. Независимо от това съдът е анализирал подробно писмените доказателства по делото, съпоставяйки ги с множеството ясни, конкретни и безпротиворечиви гласни доказателствени средства, обективирани в показанията на свидетелите К.,Х.,Я.,К.,И.,С.иХ., въз основа на което е

направил мотивиран извод за липса на каквито и да е основания за съмнение, както досежно авторството на деянието, така и за установената по надлежния ред концентрация на алкохол в кръвта на А., съгласно изискванията на приложимата към този момент Наредба № 30 от 27.06.2001 г. Горепосочената доказателствена съвкупност опровергава напълно и твърденията му за това, че не му е дадена възможност да даде кръвна проба за химически анализ, за което въззивният съд също е изложил подробни аргументи. Не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила обстоятелството, че съдебното следствие е проведено в едно съдебно заседание, като не е допуснато и ограничаване на правото на защита на осъденото лице. Поради неоснователно неявяване на двамата защитници пред първоинстанционния съд, същият е защитаван от назначен по съответния ред служебен защитник, а пред въззивният съд, който е втора инстанция по съществото на правния спор, проверяваща изцяло правилността на постановената присъда, защитата е осъществена в пълнота от надлежно упълномощен от него защитник. Не е допуснато процесуално нарушение на разпоредбата на чл.281, ал. 3 от НПК, за приложението на която законът не поставя конкретни ограничения. Свидетелите С. и Младенов, разпитани в хода на досъдебното производство пред съдия, са били редовно призовани, но са посочили причини за неявяването си, които правилно са преценени от решаващия съд като неопределени по време. Не съставлява нарушение и обстоятелството, че съдът е заличил неявилия се в съдебно заседание свидетел С., като в рамките на предоставените му от закона правомощия е преценил, че неговите показания не са необходими за изясняване на фактите по делото, които вече са установени с други доказателства и доказателствени средства. Трайно установена е съдебната практика, съгласно която отказът на съда да приеме направени доказателствени искания на защитата не води до нарушаване на процесуалните правила, доколкото това е суверенно право на органа, осъществяващ функциите по ръководство на наказателния процес. Такова нарушение би било налице, ако отхвърлянето на доказателствените искания е немотивирано или ако то е довело до непопълване на доказателствената основа, или до невъзможност за проверка на събрани доказателства, като нито една от посочените хипотези не е налице в случая.

Не е налице касационното основание на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, като в рамките на установените факти и обстоятелства по делото

материалният закон е приложен правилно, и конкретни доводи в тази насока, които да бъдат обсъдени от касационната инстанция, не са изложени в искането. Изводите за обективна и субективна съставомерност на деянието по посочения престъпен състав на чл. 343б, ал. 1 от НК, са обосновани и законосъобразни, като постановените по делото съдебни актове са мотивирани в достатъчна степен, с подробно изложени аргументи в тази насока.

Не е налично и основанийето по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, като наложените наказания „Лишаване от свобода“, „глоба“ и „Лишаване от право да се управлява МПС“ по размер и начин на изтърпяване, не са явно несправедливи, като правилно е приложена и разпоредбата на чл. 68 от НК. Конкретният им размер е определен при съпоставяне на смекчаващите с множеството установени отегчаващи отговорността обстоятелства, свързани с предходното осъждане на А., наложените му наказания за нарушения на правилата за движение по пътищата на ЗДП, значителната концентрация на алкохол в кръвта му, в сравнение с максимално допустимата от закона, допуснатото от него ПТП и несъставомерните последици от него, свързани с причиняване на материални щети и телесни увреждания. Продължителността на проведеното наказателно производство също е взета предвид при определяне на наказанията като смекчаващо отговорността обстоятелство и няма основание за нова оценка и за проява на по-голяма снизходителност. Установените в практиката критерии за преценка на посочената продължителност изрично вземат предвид не само поведението на компетентните органи, но и на обвиняемото, съответно подсъдимото лице. В конкретният случай въззивният съд е изложил изключително подробно съображенията си в тази насока, като е установил, че забавянето на наказателното производство приоритетно се дължи на поведението на подсъдимия, целящо да избегне наказателна отговорност за извършеното престъпление чрез изтичане на предвидената в закона давност. Настоящата инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд за „подобряване“ на процесуалното поведение на подсъдимия за това, че се е явил в едно съдебно заседание предвид предходното му процесуално поведение.

По гореизложените съображения, Апелативният съд намира, че не са налице основанията за възобновяване на наказателното дело по смисъла на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, вр. чл. 348 от НПК.

Мотивиран от изложените съображения, апелативният съд прие, че искането за възобновяване на наказателното производство по делото е неоснователно, поради което на осн. чл.426, ал.1, вр. чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Н. С. А., чрез неговия защитник - адв. А. Т. от САК за възобновяване на ВНОХД № 787/2023г. по описа на Окръжен съд – Бургас, отмяна на въззивното решение №310/08.12.2023г., респективно Присъда №24/01.06.2023г. по НОХД№187/2023г. на Районен съд – Несебър.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____